

INCIPIT PRÆFATIO IN VITAM SÆCULI ANTHONIS ARCHIEPISCOPI
FRANCLOSANI ET AVTHORIS MORIBVS OBNOXIIS
 ingressurus narratione. coopatore scilicet inuoco spm. ut ei
 uirtute deciantur quod nobis ex utroque latere pugnas instruunt hostes.
 Quidam enim ut ignobilitate persone ut sermonum uilitate ut potius
 utroque puocati. solis aptum sputis infamant opus. & cum pse satis in
 culta suis. adhuc odus despectiora fieri satagunt. exceptis sententi-
 is in singulas pene dictiones questiones comouent. ubique laqueos
 parant. totumque corpus examinatione crebra legentes & relegentes.
 calliditate quasi simplicitate utuntur. His uti genus reprehensorum solet
 ratione exigentibus qua fretus auctoritate ad tale negotium presump-
 tor & indoctus accesserim. ecce phariseorum alumnus elatere grauius
 adhuc imminet. & ore quo filio dei magistri eorum dicere presumpserit.
 homo uerax & potator uini & amicus publicanorum. ipsi ne in an-
 nonem semel sumi scilicet capitis membrum garrientes. imperant
 nobis & dicunt. Unde tot emerferunt signa. Ille de quo res est
 homo non ignote persone fuit. cui uita rapinis & iniusticiis seruien-
 tem quisque ad equitatis libram diligentem insperet. quia falsa sint
 hec suo satis iudicio inuestigabit. Vtrisque respondere suo spiritu dig-
 netur. qui pro nobis ad mortem usque patri factus obediens. & nos pari
 necessitate cōstrinxit. cotidie per apostolum clamans. Obedite prepositis
 uestris. & subiaceite eis. Dicant itaque partes utriusque. scilicet impune
 transiri maioris imperium. quod ab ipso christo formam habet. quod apostoli
 eis preceptis non tam suggerit quam ingerit. per quod regressio celebratur
 ad paradysum. Si concesserint. magistri uidebuntur erroris. Sin
 autem. restat ut animus ab indignatione. lingua ab obrectatio-
 ne contineant. & me quamuis elinguem suis iudicis & ipsi tueantur.

- 167 4 ✓ die et pacis, ordinatores fuere, Chonradus dux, et Hugo cognomento / Niger, Adalbero quoque atque Fulbertus episcopi. Et
203 8 ✓ patet / quid proponas, ideo inquam inventa est ut ex ea cognoscamus divina et humana". Et / Otricus, "Cur" inquit "unius
274 9 uditum scelus edicat, ut et ubi sit vituperatio habenda cognoscatis, et ubi laus / concedenda videatis." / 62. ADM<OVETU
197 4 nicht gestrichen). / 52. <SP>ERE COMPOSI<tio> planetis cog<nos>cendis ap<tis>sima. / Errantium quoque siderum circuli c
197 20 / videamur. / 53. <ALIA>E SPERAE <comp>ositio sign(is) <cog>noscendis <ido>nea. / Fecit preter hec speram alteram circul
286 15 veniat invitans. / Ille autem copias non sufficere sibi cognoscens, provocanti cessit, atque ad sua rediit. / Atque hec
133 8 iliis regis / legatos mittit. At regina rem necessariam cognoscens, sub sacramento minorem dirigit, / maiorem mittere ev
283 3 non solum sinodalibus causis, sed et status rethorice / cognoscentibus utillimus habetur. / 74. <CO>NQUESTIO <O(DONIS) A
91 4 Herib(ertum) / indignans eo quod perfidie promptum esse cognosceret <H(ugonis) pa>rtibus <fave>bat, / <un>de et <He>ribe
198 3 m demonstratum foret, absque magistro cetera per speram cognosceret. In qua / etiam suos liberaliter instruxit. Atque he
150 3 residemus. Plurima etiam que vestra probitate ordinanda cognoscimus / videntur. Totius pene Gallie rem pub(licam) pravore
45 6 ortunam belli ambigam expavesco cum semel me moriturum cognosco." Ad hec / O(do) rex, "Nostro" inquit "dono, ac princip
202 15 assero, nisi eam quam inter philosophiam et philologiam cognosco. / Alioquin, philologia philosophie genus conceditur".
260 9 eratur, iusto eius iuditio me et abiectum / et receptum cognosco. Eius equitate hac urbe me exceptum arbitror. Eius beni
151 7 ✓ s / "Hugonis instinctu, quantoque eius impulsu conqueri cogor, testis est ille, cuius gratia / vos hic congregatos paulo
128 6 ✓ Brittannorum alios gladio occidunt, alios / in fluctus cogunt, alios vero a Brittannie finibus eliminant, preter hos qu
117 2 ✓ exercitum, nonnullos sternunt, reliquos / vero in fugam cogunt. Rex a suis eductus, vix cum duobus comitibus vim mortis
160 16 ✓ ltera iam sole occiduo omnes cum domino ad deditionem / coguntur. In quo tumultu, quo genere fuge nescitur, Hugo abdicat
/ 6 151 4 ✓ udebatur / nec multitudo militum sufficiens commode ibi cohabitare poterat, urgenti obsidioni / diutius resistere oppida
183 3 ✓ et claustrum monasterio addidit, in quo die / morantes, cohabitarent, necnon et dormitorium, ubi noctu in silentio quies
302 23 ✓ liud / restaret, nisi ut iudiciaria principis potestate coherceretur, et tamquam seditiosus ac / rebellis a principali c
71 2 ✓ sponsio anceps, orationis / partes, raro dilucide sibi coherebant, suis adeo profusus, aliena enormiter sitiens, / maio
228 5 ✓ liis per transversum eodem / intervallo superiacentibus cohererent. Longitudinis et latitudinis spatium, quod intra / co
104 5 ✓ dam latrocinia exercens, illic receptui sese habebat. / Cohors ergo oppidum appetens, latrones inpugnat. Nec morata vi c
54 12 ✓ ucis festinabat. Cui mox affuit quidam / Uuinemarus cum cohorte a Balduino missus. Metropolitanus cum esset cum paucis /
82 13 ✓ incauto inducit. Qui / multitudini reniti non valens, a cohorte captus est. Aliquibus cum eo captis, / quibusdam etiam i
54 13 ✓ alduino missus. Metropolitanus cum esset cum paucis / a cohorte cum suis interceptus est. Nulli fuge locus patuit. Omnes
103 11 ✓ vacuato solus cum famulis / relinquitur. Nec defuit cum cohorte tyrannus. Qui a transfuga susceptus, castrum / ingreditu
82 12 ✓ amiliaribus colloquiis coudi sunt. Et inter / loquendum cohortem armatorum ab abditis evocat, regique incauto inducit. Q
104 1 ✓ s, sevientibus cessit. / 8. OPPIDUM Montiniacum Rex per cohortem expugn<at> eiusque princip / capit. / Quibus digres
125 15 -set, insidias pretendit, / obvenientique rege ignorante cohortem inducit. Quod Erluinus mox dinoscens, signis / collatis
104 3 -/ capit. / Quibus digressis, rex ad oppidum Montiniacum cohortem mittit, que illud occupet, / captumque diruat, eo quod

3

amministrator. q̄ formā scribendorū tradens. ita me suorū ultimū
 huic operi subiugavit. ut cū uerbis p̄priis utar. ei om̄ino sensū
 sequar. sic̄ moris est puerulis elem̄ta p̄ma tēptantib⁹. id sonare
 qđ p̄us uox monitoris p̄miserit. f̄ius ē p̄positi laboris merces.
 ipse legentiū p̄fectib⁹ singularit̄ coronabit. nobis nihil hinc
 debet. p̄ter qđ dū obedientie uoto p̄cipienti cōcordauim⁹. su
 is participari p̄missis aliqd̄ sp̄ci patrociniū habem⁹. Et his
 quidē aduersus insurgentes ita dictis. ad uos unici fr̄s & filii
 patris Annonis hoc nr̄e deuotionis xeniū mittim⁹. flexis ge
 nib⁹ orantes. ut & ur̄e gl̄e parit̄ & memorie dilecti patris in
 tenti. susceptū latius diuulgetis opusculū. ne uariis alibi casib⁹
 ereptū. nihilomin⁹ & alibi n̄ inueniat̄. Accidit hoc frequent̄
 anteritati. doletq; posteritas de sibi dilectis scōrū nominib⁹ uide
 aliqd̄ & quasi p̄ densissimā antiq̄tatis nebulā inuestigans.
 nec possunt negligentiorib⁹ n̄ offendī seruitis. quorū p̄ter nu
 da nomina nulla lucent uite p̄conia. Quapp̄ exemplo mo
 niti ur̄i patris spargite nom̄. obrectatorib⁹ ei illud semp̄ oppo
 nite. beati quorū remisse sūt iniquitates. & quorū tecta sūt peccata
 meq; ur̄is astitatū pedib⁹ dignant̄ accipientes. quales erga fr̄s
 ēē decet. tales & in seruo seruoꝝ ur̄orū uos ipsos aliquantulū
 p̄ nobis orantes impendite. **Ex li. i. Prefatio.**

- V**nde ut q̄b⁹ parentib⁹ sit ortus. & q̄m **Capitulum de uita p̄coni**
 captus ab auunculo cū ēēt ap̄atre multūq; mancipat⁹ ad litteras positus ē.
 Quom̄ magist̄ scolariū in babiberg floruerit. & in palatū sit assumptus.
 De p̄sagio herimanni coloniensis ep̄i sup̄co. & q̄m nunciū regis ad eū fuisse.
 Id̄ apud confluentā ep̄iscopatu colonienſi a rege donatus sit.
 Quo tempore sit ordinatus. & qualis p̄ ordinationē manserit.

102	12	s, preter ducis procurationem res suas ordinari posse /	cogitabat. Unde et rei militaris administrationem absque eo iam
224	19	✓arius occasionem nactus, de Belgice pervasione / iterum	cogitabat, ut videlicet ad sue dominationis ius eam retorqueret,
214	19	ros non dubitem, / a) folgt gestrichen quos et ingenium	cogitandi
105	22	us / mare situm, Monasteriolum nomine, sue parti addere	cogitandi et ratio dicendi reddidit clariores. Quos / non dubito
234	3	t exercitu id exigitur? Nonne ergo alia pro aliis nos /	cogitans
263	12	Yppacratidis Choi, de studiis liberalibus sepe et multum	cogitans, eo quod ex navium / advectionibus inde plures questu
223	12	/ coronam sibi paravit. Quod dum a Lothario expetendum	cogitare
277	9	ltra eis defensandi locus non pateat. Hic / tantum nunc	cogitare faciunt? Si de preteritis agitur, regum salutem hactenu
252	6	—tus sanctus discipline effugiet fictum, et auferet se a	cogitarem
261	2	✓m infregerat / vinoque temperaverat tenens, post multum	cogitarem, quadam die / equitem Carnotinum in urbe Remorum posit
46	20	ccidor, ob regis primatumque salutem occisus / videbor.	cogitaret
250	3	nferamus utrimque rationes. Dicat / quid quisque potius	cogitaret, eumque concessa / Belgica sibi sotium et amicum facer
57	14	em repetit, atque a regiis stipatoribus Rhenum transire	cogitata
82	22	✓aroli sublimato Heribertus predictus / consilio Hugonis	cogitata edicant." Tunc Siguinus episcopus Ar(nulfi) statutum ap
137	14	— eorum / presul Hugo, quosdam principum qui sibi quadam	cogitationibus
152	14	✓ula coniecit, ac annuali carceri mancipavit. Unde cum a	cogitationibus que sunt / sine intellectu, et corripietur a supe
241	7	✓<d> amicos de regno. / Interea K(arolus) apud amicos et	cogitatum
81	18	✓egit apud quoscumque potuit / maximeque apud Heribertum	cogitatum ei obtulit, "Quoniam" inquiens / "ex patrum decretis p
44	15	✓incessu propinquarent, / armorum luce ab observatoribus	Cogitet
265	20	✓ognostica morborum accepissem, et simplex egritudinum /	Cogitet iam quisque an pro huiusmodi mercede ei militandum sit,
195	15	✓t, tamen non sine admiratione quibusdam instrumentis ad	cogitet. Quid potissimum, ne abscondat, ut et ex honesto gloria
219	11	est. / 89. <LO>THARII et <Hu>gon(is) reconcili<a>tio. /	cogitur
243	6	s remittunt, et K(arolum) / cito adesse mandant. Quibus	cogitur. / a-a) ueber gestrichenem de amicitia inter se habenda
222	6	is calamitate / squaleret. His Lotharius rex per multos	cognati
137	7	tiam viderent, et omni parte urbis situm / explorarent,	cognati sui filii Ruotperti Karolum dolo cepit eumque in / custo
117	10	t, anathematis telo omnes esse figendos. Quo episcopi /	cognitione
134	18	arrogantie tamen / illatione, Gallorum vires quandoque	cognitione conveniebant, extra / urbem allocutus est, querens ab
39	4	✓buit Karlomannum regem, avum vero paternum, Ludouicum /	cognatis
119	15	✓i cum provinciarum principibus affuit, Hugone videlicet	cognatis et amicis meis / indignantibus sese impetendum adverter
			cognatos
			cognatos motu gravissimo movebat querelam, atque / in sui suffra
			cognatum
			cognatum suum, qui erat unus ex magnatibus, ut / in deiectionem
			cogniti
			cogniti sunt. Factoque signo exercitus in unum redit. / Rex mult
			cognitio
			cognitio cupienti non sufficeret, petii etiam ab eo lectionem ei
			cognitionem
			cognitionem / adduxit. Inprimis enim mundi speram ex solido ac r
			Cognitis
			Cognitis autem utrorumque dolis ab utroque, tanta crudelitate in
			cognitis, K(arolus) cum suis per montis deveña, urbis / portam a
			cognitis, filium inde revocare cogitabat. Non / ignorans in peiu
			cognito
			cognito incassum sese ibi certaturos, ab ea urbe discedunt et Re
			cognito Remorum dioceseos, in unum mox coacti, de anathemate in
			cognituros
			cognituros, et insuper poenam luituros. Iratus / itaque legatos
			cognomento
			cognomento Balbum, abavum autem Karolum Calvum, Germanorum atque
			cognomento Magno, / Arnulfo Morinorum, Uuilelmo piratarum ducibu